

juimest n'agu piiskab. Aga piiskamist mina ei salli. Ma wõin seda teile auus foolmeister töega tunnista, oma auu juures, et mina veel ilmaslik üht raamatud ei ole kirjutanud. Aga hatalt nüüd järelekuulamisega peale."

Koolm.: „Tule ligemale Hansule, meie ta-hame kõige esimalt Geograafia lugu ette wõtta!"

Iša: „Geograafia lugu ette wõtta? Mis elajas siis see Geograafia ise on?"

Koolm.: „Geograafia on Geograafia."

Iša: „Seda ma veel ei tunne, On see üks elajas mis imeb — wõi muneb?"

Koolm.: „Geograafia ei ole mitte üks elajas, waid üks ise õpetus maailma maadest, uue õpetuse viisi järele."

Iša: „Ah soó! Ei, nii kaugel ei ole ma veel mitte oma tarlusega jõudnud?"

Koolm.: „Ütle mulle Hans, siis on Sakste isamaa?"

Hans (järelemõeldes): „Seda ma ei tea".

Iša: (Hansu farwu finni kargades): „Kas ja üttled ruttu, fus on Sakste isamaa?"

Hans (tõnnides): „Kust mina seda pean teadma. Minu onu ses juba fakskümmendviis aastad wana on, ei tea fa fus ta on, waid laulab iga pääw ja küsib; fus on see Sakste isä-

maa? Temale 'pole seda issa fa veel keegi ütlesnud."

Koolm.: „Tuleta meeles Hansule, sa teadsit jo seda erinev tuli."

Hans: „Ah ja — Amerika, see on jo see maa, kus Saffad issa jooskewad."

Iša: „Oi oi, pois on jo veel üksna rumal."

Koolm.: „Hans, ma ütlen seda sulle veel terra aga pea fa nüüd paremini meeles. See on siis Sakste isamaa, nii pikast fui Sakste feel ulatap. Kas ja said nüüd fest aru?"

Hans: „Ja."

Iša: „Noh, fui pikale siis ulatap Sakste feel?"

Hans (ajab oma keele suust välsja): „Rii pikale!"

Iša: „Oh sina felim oma tüffidega!"

Koolm.: „Seda peate teie t'ale andet's andma, seist need on jo kõik lapselikud seletamised. Aga nüüd ütle mulle, Hans, mis on maailm?"

Hans: „Üks suur ümarlune kui, kahe narbaga."

Koolm.: „See on õige. Aga wõid fa müsle neist lahest nabast midagi laiemalt seletada?"

Hans: „Etn'ad lahelesti illa purelewad ja ifeennast enese õigusega tahawad täita."